

Συνέντευξη Τύπου

Νίκος Παπαγεωργίου

από την Πανελλαδική Γραμματεία ΠΑΜΕ Επισιτισμού Τουρισμού

Μέλος διοίκησης της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργατών Επισιτισμού και Υπαλλήλων Τουριστικών Επαγγελματιών, εκλεγμένος με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ
Πρόεδρος Συνδικάτου Επισιτισμού Τουρισμού Ξενοδοχείων Αττικής

Αφορμή για τη σημερινή Συνέντευξη Τύπου είναι η απροκάλυπτη προσπάθεια για αλλοίωση του συσχετισμού δυνάμεων υπέρ της απερχόμενης διοίκησης του Σωματείου Ξενοδοχοϋπαλλήλων Ρόδου, ενόψει των εκλογών που είναι προγραμματισμένες για τις 2, 3 και 4 Μάρτη.

Νομίζουμε ότι είναι αποκαλυπτική η ενημέρωση που έχουν κάνει τις τελευταίες ημέρες οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στον κλάδο του Επισιτισμού-Τουρισμού εδώ στη Ρόδο και πάνω στα γεγονότα δεν έχουμε να προσθέσουμε πολλά.

Θέλουμε όμως να επισημάνουμε ορισμένα ζητήματα, που κατά τη γνώμη μας αποτελούν την αιτία του προβλήματος, μιας και τα φαινόμενα του εκφυλισμού στο συνδικαλιστικό κίνημα επεκτείνονται συνεχώς και δρουν διαλυτικά.

Είχαμε προειδοποιήσει εδώ και καιρό ότι σε αυτές τις δύσκολες και σύνθετες συνθήκες που δρούμε, αυτοί που εμείς χαρακτηρίζουμε κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό θα εντείνουν την προσπάθεια να εγκλωβίσουν και να χειραγωγήσουν τους εργαζόμενους, αλλάζοντας τους συσχετισμούς δύναμης. Θα γίνουν πιο επιθετικοί απέναντι στο ΠΑΜΕ και στον ταξικό προσανατολισμό του κινήματος, πατώντας πάνω σε υπαρκτές δυσκολίες που υπάρχουν και επιδρούν αρνητικά στη διάθεση οργάνωσης και συμμετοχής των εργαζομένων στα σωματεία τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι όπου οι αρχαιρεσίες των σωματείων γίνονται με διαφανείς, δημοκρατικές διαδικασίες, οι εργατοπατέρες που είχαν μέχρι πρότινος την πλειοψηφία χάνουν δυνάμεις, αδυνατούν να συσπειρώσουν τον κόσμο που τους έχει γυρίσει την πλάτη. Στον Πύργο ψήφισαν 600 και φέτος μόνο 28! Στο Ρέθυμνο το ίδιο. Στην Πρέβεζα επίσης.

Αντίθετα, όπου πλειοψηφούν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ οι εκλογές αποτελούν την κορύφωση της δράσης κάθε σωματείου, την αρχή μιας νέας πορείας, όπου κρίνεται η ποιότητα της δουλειάς μας, οι δεσμοί με τους εργαζόμενους, η άνοδος της ταξικής συνείδησης, η ενίσχυση του ταξικού κινήματος. Και αυτό μεταφράζεται σε άνοδο των εργαζομένων που συμμετέχουν ενεργά και ψηφίζουν.

Αυτό θέλουν να αποφύγουν στη Ρόδο. Δεν δίνουν δεκάρα για το βαθμό οργάνωσης, γιατί θέλουν το κίνημα αφοπλισμένο, υποχείριο της μεγαλοεργοδοσίας. Γίνονται αλαζόνες γιατί έχουν πλάτες τους μεγαλοξενοδόχους, τα συμφέροντα των οποίων εξυπηρετούν είτε στην κρίση, είτε στην ανάκαμψη. Δεν κάνουν κάτι λάθος, ούτε τους καταλογίζουμε αδυναμία. Συνειδητά τάσσονται απέναντι από τους εργαζόμενους και τις σύγχρονες ανάγκες τους.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι η λειτουργία των σωματείων πρέπει να βελτιωθεί. Είναι βασικός όρος για την ανασύνταξη του κινήματος για την οποία παλεύουμε με θεούς και δαίμονες. Δίνουμε μεγάλη μάχη να δυναμώνει καθημερινά το στοιχείο της συλλογικής λειτουργίας, να συνεδριάζουν τακτικά τα ΔΣ των σωματείων, να γίνεται ουσιαστική συζήτηση των προβλημάτων, των εξελίξεων, να μεγαλώνει η αντιπαράθεση με την εργοδοσία. Ευθύνη όμως που δεν αφορά μόνο τα σωματεία που οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ έχουν την πλειοψηφία. Πολύ μεγαλύτερες είναι οι ευθύνες μας εκεί που είμαστε μειοψηφία, όπως εδώ στη Ρόδο. Εδώ η ανατροπή των συσχετισμών απαιτεί πολύ πιο σχεδιασμένη, συγκροτημένη δουλειά.

Για τρία χρόνια οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στην Ρόδο όργωσαν τους εργασιακούς χώρους και τα χωριά. Οι εργαζόμενοι μας εμπιστεύονται και μας αναγνωρίζουν. Στηρίζονται σε μας και στην ικανότητα μας να οργανώνουμε τον αγώνα τους.

Κι όταν αυτό συμβαίνει, τα πράγματα για τα στηρίγματα της εργοδοσίας μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα δυσκολεύουν.

Κι όταν δυσκολέψουν πολύ και είναι ορατός ο κίνδυνος να χάσουν την πλειοψηφία, γίνονται και αδίστακτοι, γιατί αυτό επιτάσσουν τα ίδια τους τα αφεντικά.

Να γιατί διαγράφουν μαζικά λίγες μέρες πριν τις εκλογές, 5.000 εργαζόμενους, ακόμη κι αυτούς που είναι οικονομικά τακτοποιημένοι για όλο το 2014.

Να γιατί βάζουν εμπόδια σε όσους απέμειναν στα μητρώα, αυξάνοντας 100% τη συνδρομή, όταν την ίδια στιγμή οι μισθοί είναι μειωμένοι μέχρι και 40%, όταν εκατοντάδες είναι απλήρωτοι από πέρσι, όταν το επίδομα ανεργίας δίνεται πλέον μόνο για 80 ημέρες.

Μακριά από μας η λογική να μην πληρώνουν οι εργαζόμενοι συνδρομή στο σωματείο τους. Για μας είναι στοιχείο διαπαιδαγώγησης και φυσικά οικονομικής αυτοτέλειας των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Αλλά το να ζητάς από έναν συνάδελφο που καλείται να βγάλει τη χρονιά με εισόδημα 5.000 ευρώ, συνδρομή αυξημένη κατά 100% και μάλιστα χωρίς καταστατικές διαδικασίες, αυτό δείχνει ότι τον στέλνεις σπίτι του, μακριά από την οργανωμένη δράση.

Αυτό το μήνυμα δίνει η πλειοψηφία του σωματείου σε ένα νησί με χιλιάδες ξενοδοχοϋπάλληλους, που θα μπορούσε να είναι σοβαρή εστία οργάνωσης και αντίστασης.

Βέβαια εμάς δεν μας εκπλήσσει η πρακτική της συγκεκριμένης πλειοψηφίας, του συγκεκριμένου σωματείου. Τα ίδια κάνουν όπου τους παίρνει.

Η σημερινή μας παρουσία εδώ θέλει να επισημάνει την διάσταση της νοθείας και των αντιδημοκρατικών διαδικασιών που ακολουθούνται. Πρόκειται για μια αντιδραστική εξέλιξη, που θυμίζει άλλες εποχές στο συνδικαλιστικό κίνημα και για την οποία εμείς δεν θα καθίσουμε με τα χέρια σταυρωμένα.

Δεν μπορεί να λιώνουμε για τρία χρόνια να οργανώσουμε τον κλάδο, να στεκόμαστε απέναντι σε κάθε εργοδοτική αυθαιρεσία, να λειτουργούμε στην ουσία σαν πλειοψηφία, γιατί εμάς αναγνωρίζουν οι συνάδελφοι και να έρχονται οι εργατοπατέρες να διαγράφουν με μιας όλη την προσπάθεια.

Αλλά το μήνυμα που εμείς δίνουμε στην εργοδοσία και στα συνδικαλιστικά της στηρίγματα είναι ότι πίσω έχει η αχλάδα την ουρά.

Ό,τι κι αν κάνουν, αργά ή γρήγορα, η στρατηγική τους οδηγεί σε αδιέξοδο, ακόμη και τους ίδιους. Οι ανάγκες των εργατικών και λαϊκών οικογενειών που είναι μόνιμες και συνεχώς εξελισσόμενες με βάση τις εξελίξεις της επιστήμης, της τεχνικής, του πλούτου που παράγεται από τη δική μας δουλειά από τη μια και η αύξηση της εκμετάλλευσης από μια χούφτα παράσιτα που κερδοφορούν σε βάρος της ζωής μας από την άλλη, οδηγούν σε μια αντίθεση που λύνεται ιστορικά και ρεαλιστικά μονάχα με ένα τρόπο.

Στην απαίτηση για άλλο δρόμο ανάπτυξης, κόντρα στις δεσμεύσεις της ΕΕ και τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Για αυτές τις ανατροπές οργανώνουμε τις δυνάμεις μας. Τέτοιο κίνημα παλεύουμε να οργανώσουμε. Να γιατί εμείς παλεύουμε να δυναμώσουμε ακόμη περισσότερο μέσα στην εργατική τάξη, στη νεολαία και το κίνημα η γραμμή της αντεπίθεσης και της ρήξης σε αντίθεση με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, την ΕΕ και την πολιτική που στηρίζει αυτόν το δρόμο, με την ενσωμάτωση και την παθητική αναμονή, δηλητήριο που βγάζουν πλειοψηφίες σαν αυτή εδώ στη Ρόδο.

Κι επειδή έχουμε και γενικότερες εξελίξεις, από τις οποίες αντικειμενικά δεν μπορούμε και δεν πρέπει να αποκοπούμε, θέλουμε να κλείσουμε με το εξής:

Έχουμε μπροστά μας μια αντεργατική διαχείριση, που δεν διαφέρει, αλλά και δεν φοράει την ίδια μάσκα με την προηγούμενη, μιας που προσπαθεί να χειραγωγήσει το εργατικό κίνημα, να μας πείσει ότι πρέπει να συνεχίσουμε τις θυσίες μας, να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, βαφτίζοντάς τα εθνική υπόθεση.

Οι εργαζόμενοι του κλάδου, ακόμη και όσοι είχαν ελπίδες για κάτι καλύτερο, δεν πρέπει να απογοητευτούν, δεν πρέπει να περιμένουν, ο αγώνας μας πρέπει να συνεχιστεί.

Όλο το πλαίσιο πάλης που είχαμε επεξεργαστεί το προηγούμενο διάστημα και αφορά τις λαϊκές ανάγκες και τα συμφέροντά μας, σήμερα αυτό βάζουμε μπροστά, καλώντας τους εργαζόμενους σε προσέλθουν μαζικά να ψηφίσουν, με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Αγωνιστικής Συνεργασίας στο χέρι, διαψεύδοντας όσους τους θέλουν χειροκροτητές της όποιας κυβέρνησης και της μεγαλοεργοδοσίας.